

GEHÖR

Medlemsblad för
Gävle Symfoniorkesters vänner 

Box 1283, 801 37 Gävle

Bankgiro 5223-0406

Nr 168, maj 2025. Årgång 40



Det känns ansvarsfullt att ta över ordförandeklubban som Ingrid Iremark svingat med bravur och kreativitet under 10 år. Hon har gjort det lustfyllt att tillhöra styrelsen. Hon har lockat celebriteter som Camilla Lundberg till Konserthuset och ålänningar att bli medlemmar i vår vänförening. Hon har värnat om musiken som en del av ett omistligt kulturarv.

Tack vare erfarna medarbetare i styrelsen ser jag med förtröstan framtiden an. Vi hälsar vår nye ledamot Micael Dahlberg välkommen. Med honom har operan fått en hängiven vän. Kerstin Monk porträtterar Micael i detta nummer.

I vår digitaliserade värld är kulturens vänföreningar viktigare än någonsin. Mobiltelefonen tränger ut böcker, sociala medier ersätter tidningar och nätshopping slår ut butiker. Inget är viktigare än personliga möten. Det må handla om musik i Gevaliasalen, föredrag på Agnes Kulturhus, konstvisning på Länsmuseet, samtalen i en bokcirkel eller några ord till en mötande.

Demokratin, kulturen och lokalsamhället är trängda i våra dagar. Trump och hans hejdukar innebär ett hot mot västerlandets institutioner, yttrandefriheten och vårt livsmönster. Låt oss göra motstånd. Alla kan vi bidra i den kampen. Kulturen är en av stöttepelarna i en vital demokrati. Tillkomsten av ett nytt kulturhus och Gävle Kammarmusikförenings renässans inger hopp.

När jag i fulla drag njöt av Schuberts stråkkvintett vid vår senaste vänträff, fylldes jag av glädje och optimism. Vilken mäktig kraft levande musik är. Vilken lycka att vi har en symfoniorkester och Konserthuset. Vi är nu cirka 400 medlemmar i GSV. Blir vi fler, innebär det ett ökat stöd till orkestern. Kanske kan du värva någon i din omgivning?



Tomas Attorps, ordförande

Vänträff med Martin Fröst

De svenska virtuoserna har avlöst varandra på vänträffarna hittills i år. Efter cellisten Torleif Thedéen fick vi den 4 mars träffa klarinettthimlens klarast lysande stjärna, nämligen Martin Fröst från lilla Kyrkdal mellan Sollefteå och Kramfors, men med världen som arena under många år. Sedan 2019 är han musikalisk ledare för Svenska kammarorkestern i Örebro, där han också dirigerar när andan faller på. Han berättade att han drabbats av Ménières sjukdom som påverkar balansen. Kanske bidrog det till att han valde Örebro, där han för övrigt jobbar med Beryl Lunder, som vi minns från hennes tid som chef i Gävle konserthus.

Han har varit runt i världen och spelat så mycket att han inte känner något behov längre av att erövra nya länder.

– Att åka på en och en halv timme till Gävle och spela är lika bra som att åka till Japan, säger han.

Martin Fröst har sålt ut Royal Albert Hall i London, framträtt ett tiotal gånger i New York och turnerat i många länder. Han har spelat femton gånger i Amsterdam och fått äran att vara ”Musiker i residens” i världsberömda Concertgebouw i samma stad.

Under frågestunden med Tomas Attorps berättar han engagerat och livfullt om sina många projekt och tankar kring att förnya musiken. Antingen det nu handlar om influenser från skotsk folkmusik, om

dansmosaik eller den fond han startat för att lära barn och unga spela i Kenya och Madagaskar.

Han mår bra av ovisshet, att spränga musikaliska gränser och öppna nya dörrar.

Inte minst genom att vägleda unga musiker.

– Man visar vägen, att så här kan du också göra!

Två kända exempel på Frösts dansanta experimentlusta är Dollhouse från 2013 och det senare projektet Xodus, där han samarbetat med konstnären Jesper Waldersten som målar på scenen under konserten. Xodus bygger på sexton verk av klassiska och moderna tonsättare, bland dem hans bror Göran Frösts kletzmermusik.

En god stund av tiden med oss kanske litet förundrade åhörare ägnar han åt att förklara hur han tänker sig att det ofödda barnet redan i mammas mage uppfattar musik av till exempel Bach, som det senare i livet kan återkoppla till. Det här är uppenbarligen ett ämne som han fördjupat sig mycket i och har en självupplevd relation till.

Han nämner också samarbetet med jazztrombonisten Nils Landgren, där även Malena Ernman ingått.

Martin Fröst hade börjat spela fiol i unga å men blev plötsligt helt uppslukad av Mozarts klarinettkonsert när han hörde den första gången, med Academy of St Martin in the Fields i London och sir Neville Mariner som dirigent.



– Då bestämde jag mig direkt för att spela klarinett i stället.

Även om Martin Fröst drar storpublik till sina framträdanden har hans musik inte haft samma dragningskraft på de egna barnen. Framför allt hans son vägrade

länge att gå på någon konsert. Han brukade sitta med sin ”padda” någonstans i konsertbyggnaden, helt ointresserad av musiken.

**“Pappa, pappa!
Internet har tagit slut!”**

På en konsert i New York rusade sonen plötsligt in på läktaren och ropade med hög

röst över hela den fullsatta salen. Pappa, pappa! Internet har tagit slut!

Efter den skräckupplevelsen slutade Martin ta med honom till konserterna under en längre tid. Men numera har även sonen börjat intressera sig för musik, sade Fröst med ett ganska nöjt leende.

Kvällens skratt i den fullsatta Bo

Lindesalen kom som ett brev på posten.

Litet allvarigare blir det när han kommer in på frågan om han ska gå över helt och hållet till att dirigera och sluta med klarinettspelandet, som ju till exempel Jaime Martin gjorde efter en framgångsrik karriär som flöjtist.

– Nej, enbart dirigent vill jag inte bli, slår han fast med skärpa i rösten.

Vi förstår varför när han som avslutning på denna minnesvärda vänträff tar fram sin klarinett ur fodralet och låter oss njuta av en stilla sonat av tonsättaren Domenico Scarlatti (1685-1757) från Neapel. Martins kärlek är alltför stor till det instrument som han har lyft till nya och svindlande uttrycksformer. Men det kräver också dagliga repetitionstimmar i ensamhet för att hålla sig på topp år efter år.

Behöver det sägas att den påföljande konserten i den så gott som fullsatta Gevaliasalen med Fröst som både dirigent och solist fick lysande recensioner!

Thomas Thornquist (text och foto)

”Vi vill tacka vännerna”



Med rosor avtackades musikerna efter konserten, från vänster Anna Garde, Anna Hyllman, Iskandar Komilov, Cristina Komilova Lixandru och Fabian Dahlkvist.

Foto: Kerstin Monk

– Vi gör det här för vi vill tacka vännerna för allt som ni gör för vår orkester.

Så berättade Cristina Kodmilova Lixandru varför hon tagit initiativ till en vänträff där musiker ur orkestern spelade Franz Schuberts stråkkvintett i C-dur, ett fantastiskt nästan en timme långt verk.

Fabian Dahlkvist berättade hur givande det är att finna musiker som delar glädjen i att spela kammarmusik tillsammans. Och det blev en vänträff att minnas. Ordförande Tomas Attorps både välkomnade och tackade musikerna för konserten. Den välbesökta vänträffen avslutades med mingel.

Micael Dahlberg, ny i styrelsen

Åklagare och älskare av opera

– **Jo, jag blev litet smickrad.** Och inte så svår att övertala.

Så säger Micael Dahlberg, ny i vänföreningens styrelse. Han går in som vice ordförande medan Tomas Attorps tar över posten som ordförande efter Ingrid Iremark.

Micael är infödd Gävlebo, vice chefsåklagare och vice kammarchef vid Gävle tingsrätt med några år kvar till pensionen. En föreningsmänniska som nu har lämnat några uppdrag för att få tid till styrelsearbetet i Gävle symfoniorkesters vänner.

Micael är framför allt en operavän, eller snarare en stor älskare av opera. Han åker Europa runt med vänner för att uppleva operaföreställningar, i Berlin, München, Paris, Wien för att nämna några platser. Och till operan i Stockholm, förstås. Och han håller gärna föredrag om brott och straff i operor, en handling som är vanlig.

Så hur började det hela?

– Det var i gymnasiet, på Vasaskolan, som jag blev allvarligt intresserad av musik.

Då hade Micael redan, 12 år gammal, fått följa med sin mormor till operan i Stockholm och blivit gripen.

Han minns även en konsert i Gävle, symfoniorkestern spelade i teatern, Beethoven skulle bli den stora upplevelsen. Men före symfonin kom den norska pianisten Eva Knardahl och spelade Rachmaninovs andra pianokonsert. Och Micael var helt knockad.

I gymnasiet var han medlem i Verdandi, många av hans kamrater hade stort musikintresse och några blev musiker, som Anders Kihlström och Jonas Bylund.

Micael lärde sig spela piano, som hörde till god uppfostran.

– Men jag var ingen stjärna och slutade spela när jag gick i gymnasiet. Men jag lärde mig läsa noter och alla musiktermer.

I hemmet var intresset inte så stort för



musik. Micaels pappa, Rolf Dahlberg, var lärare som blev heltidspolitiker och satt i riksdagen för Moderaterna i många år.

Micael har också varit politiskt aktiv med många år som moderat i kommunfullmäktige och andra uppdrag.

– Men pappa var noga med att jag skulle ha ett ordentligt yrke. Att vara heltidspolitiker är för utsatt och dessutom osäkert.

Så Micael började studera juridik i Uppsala och hade där nära till Operan i Stockholm.

Yrkesåren inledde han genom att sitta ting i Sveg och efter fem år i Falun kom han till Gävle 1999 och här har han varit verksam sedan dess med undantag för två år när han tjänstgjorde vid internationella enheten hos Riksåklagaren i Stockholm.

I Falun fick han uppleva mycket rikskomusik, som också är ett intresse.

Under åren i Stockholm var det inte bara opera som gällde utan Micael gick på många konserter, framför allt i Konserthuset.

– Jag tycker om musik från 1800-talet och framåt. Jag är ingen jättevän av Mozart och jag skulle inte åka till Tyskland för att lyssna till en konsert med musik av Mozart.

Men till Tyskland åker han både ofta och gärna för att uppleva opera. Han är medlem i Wagnersällskapet bland annat och åker gärna till Berlin som har tre operahus.

– Då kan man gå på operaföreställningar varje kväll om man är där 5–6 dagar. Han har upplevt hela ringen av Wagner i München, det tog en hel vecka. Senast såg han Faust i Paris.

Efter att ha upplevt konserter i teatern som inte hade världens bästa akustik upplevde Micael lyftet och ett stort publikintresse när orkestern fick sin verksamhet i Konserthuset, som invigdes 1998.

Han tycker att det är jätteviktigt att vi går på konserter, för att skicka signaler till politikerna och stödja orkestern.

Han kommer själv att gå på fler konserter och har redan lagt in nästa säsongsprogram i sin kalender.

Han har lämnat flera uppdrag för att få tiden att räcka, både till styrelseuppdraget och konserter.

Vad är viktigt med en vänförening?

– Det är ett stöd för orkestern och deras verksamhet men det är också givande för medlemmarna att kunna samlas kring sitt intresse, att få möta dirigenter, musiker och tonsättare som kommer och delar med sig av sin kunskap. Det är fantastiskt roligt,

Vad vill du göra i styrelsen?

– Vi skulle behöva bli fler medlemmar och även nå flera yngre. Jag ser att många yngre går på konserterna. Det vore kul att få med dem.

Micael är vice kammarchef. Hans chef går i pension nu och Micael får axla chefsrollen tills en ny chef har börjat.

Men sen hoppas han att han kan kliva av som vice kammarchef och bara ägna sin kraft åt målen i tingsrätten.

– Det kommer att ge mig större frihet, säger Micael Dahlberg.

Text och bild: Kerstin Monk

Kort om årsmötet

Vid årsmötet den 23 mars i Bo Linde-salen med omkring 40 medlemmar närvarande avgick Ingrid Iremark som ordförande. Tomas Attorps valdes som ny ordförande och Micael Dahlberg, ny i styrelsen går in som vice ordförande.

2024 års stipendiater violinisterna Cristina Komilova Lixandru och Gustav Inge medverkade vid årsmötet och spelade musik av Telemann och Sjostakovitj. Övriga i styrelsen är Erland Hesslow, sekreterare, Inger Engsjö, kassör, Kerstin Monk, redaktör för Gehör, Signar Mäkitalo och Jan-Olof Nyman.

Det beslutas att medlemsavgiften för 2026 ska förbli oförändrad. Mötet avslutades med mingel.



Musikerna Cristina Lixandru och Annamia Larsson och orkesterchefen Einar Anders uppvaktade och tackade Ingrid Iremark för hennes tio år som ordförande i Gävle Symfoniorkesters vänner.

Foto: Kerstin Monk

Tack Ingrid!

Vid årsmötet avgick Ingrid Iremark som ordförande Gävle Symfoniorkesters vänner.

Hon hade då varit en mycket uppskattad ordförande i tio år och tackades för sina stora insatser, sitt engagemang och sitt inspirerande ledarskap av både föreningens vice ordförande Tomas Attorps och orkesterchefen Einar Ander med musikerna Cristina Komilova och Annamia Larsson, som är orkesterrepresentanter i styrelsen.

Under Ingrids tid som ordförande har föreningen ordnat resor till bland annat Riga och Hamburg och många besök till orkestrar i Sverige, som Göteborg, Örebro, Dalarna och nu senast Norrköping.

På Åland var Ingrid i många år generalkonsul och tog då emot Gävle Symfoniorkester som spelar regelbundet i

Mariehamn och där föreningen numera även har medlemmar.

Som ordförande ordnade Ingrid resor för våra medlemmar till orkestrens konserter i Mariehamn.

Föreningen har också ordnat många uppskattade och välbesökta vänträffar med solister och dirigenter som besökt orkestern.

Gävle Symfoniorkesters vänner stödjer orkestern med en turnéfond och genom att varje år dela ut stipendier till musiker. Årets stipendiater, violinisterna Cristina Lixandru och Gustav Inge inledde årsmötet med att spela Gulliver suite av Telemann och Preludium och Gavott av Sjostakovitj.

– Jag avgår som ordförande men jag kommer att vara en trogen vän av vår fantastiska orkester och kommer att gå på alla konserter, sa Ingrid Iremark.

Kerstin Monk



Vi fick många konstvisningar, här med den kunniga och underhållande Richard Klingspor som guide.

Lustfyllt, inspirerande och informativt i Oslo

– Vilken fantastisk resa!

Det var vi alla överens om när vi steg ur bussen i Gävle efter tre dagar i Oslo med fullspäckt program. Alla program var inspirerande, informativa och lustfyllda. Det var dagar fyllda av konst, musik och nya upplevelser.

Programmet som lockade oss att göra resan till Oslo i maj hade satts ihop av Koboltresor i Örebro för Gävle Symfoniorkesters vänner.

Bussen gick från Gävle en tidig onsdagsmorgon. I Örebro fick vi sällskap av våra guider, Meta Nyängen från Koboltresor och Kjell Nyting, som är ordförande i Svenska kammarorkesterns vänner.

I Karlstad fick vi det första mötet med konst när vi besökte Lars Lerins Sandgrund och fick en mycket initierad visning av vår guide, en barndomsvän till Lars Lerin som gav oss en mycket personlig berättelse om hans liv och förstås, hans konst.

I Oslo anslöt ytterligare en guide, Richard Klingspor, som visade sig vara en kunnig, underhållande och inspirerande guide som berättade både om Oslo med omgivning, som Holmenkollen med sitt berömda hopptorn och inte minst, den konst som vi fick uppleva i Vigelandsparken och i stadens två relativt nya museer, Munchmuseet som invigdes av kung Harald V och drottning Sonja den 22 oktober 2021 och



Munchmuseet har kritiserats för att själva byggnaden är trist. Men tanken var att byggnaden inte skulle konkurrera med innehållet, ett museum fyllt av Edvard Munchs omfattande konst.



Skriet i olika versioner fick vi se både i Munchmuseet och Nasjonalmuseet.

Nasjonalmuseum som invigdes året efter och som är en sammanslagning av de tidigare institutionerna Arkitekturmuseet, Kunstindustrimuseet, Museet for samtidskunst, Nasjonalgalleriet och Riksstillingen.

Där koncentrerade vi oss på konsten och mötte även där Edvard Munchs konst.

Det mest berömda av Munchs konsertverk, Skriet, finns i flera versioner, både akvareller, litografi och grafik, vilket var mycket intressant att följa.

Så hurdan var Edvard Munch, hur var hans liv? Hans kärleksliv? Han gifte sig ju aldrig.

Rickard berättade om hans uppväxt, hans förhållande till sin familj, sina syskon.

Han hade kärleksrelationer men som sagt, han gifte sig aldrig. Hans liv var fyllt av konst men även av för mycket alkohol och tabletter. Han var en mycket känslig man, människokännare.

Så hur kan det komma sig att Munchs Skriet betraktas som ett av världens allra mest kända konstverk?

Rickard berättade att hans konst visades under en turné i USA vilket resulterade i att Skriet blev omslagsbild på ett magasin och därmed fick stor uppmärksamhet. Men det är konstverkets budskap som griper oss.

Konst i det fria upplevde vi under vår promenad genom Vigelandsparken, fylld av hans skulpturer i granit, brons och gjutjärnmarmor, allt från den mäktiga mittkonsolen till det

lilla arga barnet, en skulptur som kanske är den mest kända av alla i parken. Richard kunde berätta att Vigeland hade sett det skrikande barnet under en resa till London.

Men mest var det skulpturer av människor. Vigeland ville skildra mänskligheten, från barn till gammal, genom relationer under livet.

Många av skulpturerna är av barn. Självt fick Gustav Vigeland en son i sitt första äktenskap men skilsmässan slutade med ovänskap och Vigeland vägrade att träffa sin son som hette Gustav Vigeland jr. Om detta berättade Richard Klingspor mycket initierat.

En resa för vänföreningens medlemmar bjuder förstås på intressanta program av musik.

Först fick vi uppleva två av Beethovens pianokonsalter, den andra och tredje i Konserthuset i Oslo. Där spelade Oslo-filharmonin under ledning av dirigenten Eivind Aadland och med en fantastisk solist, Paul Lewis.

Kjell Nyting berättade för oss om konserterna och solisten. Konsertsalen är inramad av mörk träpanel men kändes trivsamt. Den har kritiserats för dålig akustik.

Vi fick en oväntad upplevelse när vi i pausen fick strömma ut och lämna byggnaden för en brandövning. Tack och lov var vädret varmt och behagligt i Oslo och när vi lämnade konserthuset efter konsertens slut var vi uppfyllda av musiken, mästerligt framförd av Paul Lewis.

Den musikaliska höjdpunkten var besöket i Oslos fantastiska och imponerande operahus, så spektakulärt och inbjudande att det har väckt ett internationellt intresse för opera och balett. Föreställningar där är nästan alltid slutsålda.

Vi fick uppleva Tosca i en version som hade premiär redan 2017 men som nu återigen var på repertoaren.

Vi var eniga om att orkestern spelade fantastiskt under ledning av Oxana Lyniv, solisterna var fantastiska, framför allt Elisabeth Teige i titelrollen och musiken av Puccini är fantastisk. Och vem blir inte berörd av arian Sängen till livet, som kommer i slutet av operan.

Men sen?

Det här var en uppsättning med ett politiskt budskap och med inslag som inte talade till oss. Premiären möttes av båda burop och hyllningar. Vi var nog mest litet förundrade.

När vi sista dagen på resan vaknade var det 17 maj och hela Oslo var på festhumör. Vi fick 17 maj tårta till frukosten och överallt mötte vi kvinnor i bunad, folkdräkt, och pojkar och män finklädda i kostym, vit skjorta och slips.

Flera av oss passade på att besöka Slottsparken tidig morgon och se kransnedläggningen vid Camilla Collerts staty, gjord av Gustav Vigeland. Där sjöng även Kvindelige Students Sangforening nationalromantiska sånger.

Resten av dagen satt vi i bussen hem till Gävle.

Och nu undrar säkert inte bara jag utan alla som var med, vart går nästa resa för vänföreningens medlemmar?



Operahuset är spektakulärt och inbjuder till promenader och operabesök.

Text och bild: Kerstin Monk

Kära orkestervänner!

Tänk ändå vad fort en säsong går. När detta skrivs är vi redan framme vid säsongens sista abonnemangskonsert. Säsongen avslutas naturligtvis med vår chefsdirigent Christian Reif på dirigentpulten som sig bör.

Spelåret har varit fullt av härliga upplevelser med för oss (och jag hoppas även er) många verk blandat med de välkända.

För mig var kvällen den 11 april extra minnesvärd då vår sambeställning med Radio-symfonikerna och Helsingborgs Symfoniorkester spelades i Gevaliasalen. Vad vi fick höra var Chaplin songs av Daniel Nelson med fantastiska Camilla Tilling som sopransolist. För den krävande körsatsen svarade Heliga Trefaldighets Vokalensemble tillsammans med Järvsö Kyrkas Vokalensemble med bravur. Texten till stycket är hämtat från slutscenen ur Charlie Chaplins film Diktatorn. Initiativet till vår medverkan kom från vår tidigare programchef Malin Gjörup och jag är verkligen glad att det nu framförts och fick ett så otroligt fint mottagande av alla i publiken.

För ungefär tre veckor sedan var jag i Örebro för att vara med och fira Svenska Kammarorkesternas 30-årsjubileum. I ett fullsatt konserthus fick jag lyssna till Martin Fröst som gjorde ungefär på samma sätt som när han gästade oss i mars det vill säga spelade flera sammankopplade verk tillsammans med orkestern som han naturligtvis också dirigerade själv. Extra roligt för mig från Gävle var att under inledningen framfördes dans till det första stycket av vår tidigare cellist, och numera solocellist i Svenska Kammarorkestern, Anna Garde. Hon är förutom att vara en förträfflig cellist också elitgymnast, vilket kanske inte alla vet.

Som inte det var nog gick hon direkt från ett stort antal volter till sin plats i orkestern för att i inledningen till nästa stycke spela ett långt cellosolo. Jag undrar vad pulsen var då...

Konserten avslutades med Beethoven symfoni nummer 7 följt av jubileumsmingel.

Jag måste erkänna att en och annan gång slog mig tanken att vår orkester nu är 113 år!

Inte 113 och inte heller 30 men väl 20 år firar vi i år vårt samarbete med Vasaskolans estetiska program. Det är då orkestern spelar verk skrivna av elever som gått deras kurs i komposition. Jubileumskonserten är den 28 maj kl. 19.00, välkomna då. Biljettpris endast 50:-

Mitt uppdrag i Gävle Symfoniorkester närmar sig sitt slut och jag tänker därför skriva lite om vad jag tillsammans med er ser fram emot att få höra från publikplats till hösten.

Naturligtvis säsongspremiären den 5 september med Charles Ives Symfoni nr 2 dirigerad av Christian Reif. Redan konserten efter den 18 september kommer Jaime Martín med bland annat Sibelius första symfoni. Med sig har han cellisten Nicolas Altstaedt som solist i Waltons cellokonsert. Jaime har betytt oerhört mycket under mina år i Gävle och under hans konserter upplever jag alltid att det finns en speciell känsla i salen.

Under spelåret 2025–26 har vi Lil Lacy som hustronsättare, vilket har premiär den 10 oktober när hennes flöjtkonsert uppförs av vår egen soloflöjtist, Julia Crowell. Andra halvan av programmet utgörs inte av någon av mina favoriter, Anton Bruckner. Hans symfonier tycker jag är för långa och kommer på något sätt "aldrig i mål" som jag upplever det.

Missa för allt i världen inte den 16



Camilla Tilling



Fazil Say



Lil Lacy

oktober när Miah Persson från Hudik, numera bosatt i England, gästar oss. När hon var vår solist i Hudiksvall hade man där gått man ur huse och salen var full till sista plats. Nu är hon solist i Berlioz "Le mort de Cleopatre".

Förflyttar vi oss till december, notera att den 5 december får vi njuta av en violinsolist som reser världen runt, Baiba Skride. Till oss kommer hon med Sjostakovitj violinkonsert nr. 2. Kvällen avslutas med den spännande turkiska tonsättaren Fazil Say, ett namn som med jämna mellanrum förekommit i diskussionerna kring programsättningen. Nu äntligen blir det av!

Från orkesterns horisont gratulerar vi vår nye tubaist Simon Frisk vars provanställning gått över i en tillsvidareanställning.

Den första september kommer till violin 2 en ny medarbetare, Kaho Nagano. Hon är född i Japan och kommer närmast från Jönköpings Sinfonietta.

Nyrekryteringarna till orkestern kommer att fortgå tills alla vakanser är besatta.

Tyvärr har vi fått en vakans som stämledare i violastämman då Louisa Kaufeldt sagt upp sin tjänst och slutar i och med utgången av innevarande säsong. Ett stort tack till Louisa för dina år i orkestern och lycka till i framtiden.

Ni vet säkert att vi sedan 2019 drivit Gävleborgs Ungdoms Symfoniorkester med konserter i länet och Gävle. Nästa möjlighet att höra dem är fredag den 15 augusti kl. 18.30 i konserthuset. Fri entré! I lördags den 17 maj hade vi en första repetitionsdag med ungdomarna tillsammans med hela symfoniorkestern för att lära känna årets repertoar. Det lovar gott så lägg tiden på minnet.

Med önskan om en riktigt skön sommar till er alla

Einar Ander; orkesterchef



Styrelse

Tomas Attorps, ordförande
070-483 06 95.

tomas.attorps@gmail.com

Erland Hesslow, sekreterare
070-240 26 12.

erland.hesslow@gmail.com

Inger Engsjö, kassör.

076-133 39 33.

inger.engsjö@gmail.com

Kerstin Monk, redaktör Gehör
070-631 09 70.

kerstin@monk.se

Jan-Olof Nyman

070-210 98 20.

janolofn8@gmail.com

Signar Mäkitalo

070-670 79 91.

gsv.gavle@gmail.com

Micael Dahlberg, vice ordförande

070-877 88 26

dahlbergmicael@gmail.com

Medlemsavgift

200 kr för enskild

300 kr för familj på samma
adress

25 kr för studerande

1000 kr för företag

Betala in på bankgiro:

5223-0406

Ange namn, adress och
epost.

Nya medlemmar

Glöm inte att meddela oss din mejladress. Vi skickar ut
information om träffar och resor som inte hinner komma
i Gehör. Skicka din mejladress till gsv.gavle@gmail.com

- Pialena Wihlborg
och Helge Lindgren
- Christina och Olle Käll
- Birgitta Sundin

- Ingallil Hemström
- Inez Lind-Bornegart
- Stig Jönsson
- Ann-Marie Flygare

Gehör. Meddela Signar Mäkitalo, gsv.gavle@gmail.com om du föredrar att få Gehör
som pdf i mejlen i stället för tryckt exemplar i posten.

Ansvarig utgivare: Tomas Attorps

Stödjande företag

 **trycktrean**
(trycker Gehör)

Advokatbyrån Vigilo AB.
JHAKE AB